

ministeriet udpege, i Forvejen underskrive en saadan Erklæring, og det staaer der intet om. Men dernæst er der Københavns Magistrat, og dernæst er der Borgerrepræsentationen. Det er vistnok Praksis, at Borgerrepræsentationen vælger Medlemmer til Kirkeinspektionen ud fra det Synspunkt, at det skal være en bygningskyndig Mand. Det er i Regelen en Muremester eller Tømrermester, og der spørges aldrig om vedkommendes kirkelige Standpunkt. Men selv om han er en kirkeligsindet Mand, er det ingenlunde sikkert, at han ønsker at aflægge denne Trosbekendelse, altsaa lade sig konfirmere om, som den højtærede Kultusminister meget rigtig sagde i Landstinget. Og hvad vil der saa ske? Ja, siger det ærede Medlem, saa kan vedkommende ikke faa Sæde, men det staaer der intet om i Loven, det maatte dog staa der. Hvorfor skulle vi saa have Kirkeinspektion, hvortil der udpeges Medlemmer, om hvilke der er Mulighed for, at de ikke komme til at tage Sæde i Raadet? I alt Fald er Loven her teknisk ganske umulig, fordi der mangler Besked i disse Spørgsmaal, som kunne opstaa, naar Lovens Bestemmelser skulle gennemføres. Landstinget har her efter min Mening lavet et Makværk, det har ikke gennemtænkt sin egen Opfattelse, det har været saa interesseret i at faa politisk konservativ Garantier, at det ganske har tilsidesat Hensynet til de kirkelige Interesser.

Overhovedet tror jeg, at for Landstinget, som er Hartkornets og Pengepungens Repræsentant, er Kirken, den bestaaende Statskirke med hvad dertil hører, en konservativ politisk Garanti, en Bom, et Værn for de konservative Interesser, og det er ud fra det Synspunkt, at Landstinget behandler de kirkelige Spørgsmaal. Netop i vor Tid, da Kampen tilspidser sig mere og mere til den afgørende Kamp mellem Underklasserne, Demokratiet her i Landet, og Hartkornets og Pengepungens Repræsentanter, klammer Konservatismen sig mere og mere til Kirkeligheden, d. v. s. til Statskirken, til den konservative Kirkelighed, og søger at varetage disse Interesser, og saa bryder den sig ikke en Døjt om hverken de kirkelige eller de kristelige Interesser. Ikke en Døjt! Det viser netop den Affattelse, Landstinget har givet disse Bestemmelser. Det er det, jeg gerne vil have konstateret, og det ærede Medlems Bemærkninger kunne paa ingen Maade give mig fyldestgørende Forklaring derpaa. Jeg tror ikke, at han har givet dette Tings store Flertal eller Offentligheden fyldest-

gørende Forklaring af, hvorfor Landstinget har indsat denne Bestemmelse. Den kan kun være inspireret af en politisk konservativ Anskuelse, ikke af virkelig kirkelig Interesse.

Hornstrup: Det ærede Medlem siger, at Landstinget ikke har varetaget de kirkelige Interesser tilbørligt. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at de kirkelige Interesser ere blevne bedre varetagne i det Forslag, Landstinget har vedtaget, end i det, Folketinget har vedtaget.

Borgbjerg: Jeg kan se, at Præsternes Lønningsinteresser ere noget bedre varetagne i Landstingets Forslag end i Folketingets, men efter min Opfattelse falde Præsternes økonomiske Interesser ingenlunde sammen med de kirkelige Interesser.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstilling af Udvalget med Undtagelse af Hornstrup
vedtoges med 73 Stemmer mod 5.

Lovforslaget saaledes ændret (se Tillæg C).
vedtoges med 73 Stemmer mod 5.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive sendt tilbage til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Rødby til Syltholm.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

J. Frederiksen: Jeg vil gerne have Lov til at udtale en Tak til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, fordi han har fremsat dette Lovforslag. Det høje Ting vil erindre, at vi i 1908 vedtog et Forslag om Anlæg af en Fiskerihavn ved Kysten Syd for Rødby. Hertil bevilgedes fra Statens Side 230,000 Kr. mod, at der ad privat Vej indsamledes et tilsvarende Beløb. Det lykkedes ogsaa at skaffe disse Penge til Veje, dels fra private, dels fra Maribo Amt, men ganske særligt var det